

3) Menneskets utvidede veldes husholdning: Fra Noah og hans familie forlot arken til språkforvirringen i Babel, 1.Mos.11,6-9.

4) Løftets husholdning: Fra Abrams utkallelse til lovgivningen på Sinai, 2.Mos.20 flg.

5) Lovens husholdning: Fra lovgivningen ved Sinai til Jesu død på Golgata.

6) Nådens husholdning: Fra apostlenes dager til Menighetens opprykkelse, 1.Tess.4,13-18. Dette er den nåværende husholdning, som nå er nær sin avslutning.

Etter den nåværende Nådens husholdning følger så en – i denne sammenheng – meget kort periode, nemlig den som ovenfor er omtalt som «**tidsalderens ende**», Matt.24,3, og som er identisk med **den 70. «(år)uke» for Israel og Jerusalem**, Dan.9,24-27, som vi snart skal omtale nokså detaljert.

III) **Den 3. tidsalder** fra Adams skapelse («den kommende»), blir den endelige mht. tidsløpet på denne jord. Denne kommende herlige tidsalder kan kalles «Rikets» tidsalder da den i sin helhet dekker hele dette Rikets tid. Dessuten representerer den:

7) **Rettferdighetens husholdning**, som er den 7. og siste husholdning når det gjelder denne jord. **Det bærende prinsipp blir da rettferdighet:**

Se, med rettferdighet skal kongen regjere, og fyrstene skal styre etter rett. Jes.32,1.

Hver morgen vil jeg tilintetgjøre alle ugudelige i landet for å utrydde av Herrens stad alle dem som gjør urett. Sal.101,8.

Nåde og sannhet skal møte hverandre, rettferd og fred kysse hverandre. Sal.85,11.

I denne herlige husholdning skal **kunnskapen om Herren dekke jorden likesom vannet dekker havets bunn**, Jes.11,9; Hab.2,14. Satan skal da være lenket i avgrunnen (gr.: ABYSSOS), og **folkestagene skal søke til Sion for å lære Herrens vei**, Jes.2,2 flg.; Mika 4,1 flg.

Men også denne jords «gylne» tidsalder, skal ende i mørke og kaos, idet Satan til sist skal løses av sitt fengsel. Han skal for siste gang gå ut for å forføre menneskene, og samle dem til opprør og krig mot Guds folk. Men idet denne sataniske hærskere er i ferd med å kringsette Jerusalem, skal ild fra himmelen falle ned og fortære dem. Og ikke bare dem, men **ved denne ild skal Herren sette hele jorden i brann**, Ap.20,7 flg.

Men HVORFOR alle disse forskjellige husholdninger og prinsipper?

Svaret er - etter min oppfatning - å søke i den store skare av «de døde», som i Ap.20,11 flg. ses stå for den store hvite trone, og som der skal motta sin rettferdige dom av dommeren på denne trone, den Herre Jesus Messias. (For Faderen dømmer heller ikke noen, men har gitt Herren **hele** dommen! Joh.5,22.) Han kunne ha blitt alle menneskers Frelser, men disse som der ses samlet for denne siste domsinstans, tok altså ikke imot det tilbud Han hadde gitt dem om sin frelse. Derfor er de nå samlet for Guds dommersete og må møte Jesus som den store Dommeren istedenfor som Frelseren. Nå dømmes de altså skyldige etter hva som er skrevet om hver enkelt i de himmelske journaler, nemlig etter **deres personlige gjerninger**. Også «Livsens bok» legges frem, og åpnes. Men da ingen kan bli frifunnet etter sine egne gjerninger, dvs. i kraft av deres egen «rettferdighet», vil deres navn ikke være å finne i «Livsens bok». Derfor står de alle der som «**døde**» ikke bare legemlig, men også **åndelig**. Den straff som ilegges hver enkelt for denne domstol, er en **EVIG fortapelse**, borte fra Herrens åsyn. Og derfor er domsavsigelsen så ytterst alvorlig: